

**НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ
ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ
В МИКОЛАЇВСЬКІЙ ОБЛАСТІ
СЛІДЧЕ УПРАВЛІННЯ**

вул. Спаська, 12, м. Миколаїв, 54030 тел. 53-12-00 факс (0512) 53-12-37

**ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру**

«27» лютого 2026 року

місто Миколаїв

Слідчий у кримінальному провадженні – старший слідчий відділу розслідування злочинів вчинених в умовах збройного конфлікту СУ ГУНП в Миколаївській області старший лейтенант поліції Михайленко Владислав Євгенійович, розглянувши матеріали досудового слідства у рамках розслідування кримінального провадження, зареєстрованого від 26.05.2025 у Єдиному реєстрі досудових розслідувань за № 1202515000000402 за ознаками вчинення кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України та встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення про підозру особі у вчиненні вищевказаних злочинів, керуючись ч. 4 ст. 22, ст. ст. 40, 42, ст. 276 – 278 КПК України, повідомив:

Анкетні відомості особи, яка повідомляється про підозру:

Кушхов Аліхан Арсенович, 02.07.1992 року народження, росіянин, уродженець м. Нальчик, громадянин російської федерації, останнє відоме місце реєстрації та проживання: російська федерація, Кабардино-Балкарська республіка, м. Нальчик, вул. Північна, 5, кв. 22 документований паспортом громадянина рф 8312123210 виданий 14.07.2012, СНІЛС 15507616663, мобільний номер телефону: 79267069212, який на момент вчинення злочину обіймав посаду командира відділення 2 розвідувального взводу 1 розвідувальної роти 205-ї окремої мотострілецької козачої бригади зс рф, у військовому званні молодший сержант,

Зміст підозри:

3 лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією російської федерації проти України та окупацією частини території України. У ході вказаного міжнародного збройного конфлікту 24.02.2022 президент рф оголосив початок так званої спеціальної військової операції, що полягала у здійсненні повномасштабного вторгнення зс рф, інших збройних формувань рф та підконтрольних їм угруповань, іррегулярних збройних формувань на територію України.

Факт повномасштабного збройного вторгнення на територію України не приховувався владою рф, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної Асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п. п. 1, 3 Висновку 300(2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії російської федерації проти України», п. п. 17, 18 наказу Міжнародного Суду ООН від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього (Україна проти рф та ін.)».

Відповідно до ст. 2 спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 року, ці конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Відповідно до ч. 1 ст. 11 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08.06.1977 (далі – ДП I), фізичному і психічному стану здоров'я і недоторканності осіб, що перебувають під владою супротивної сторони, або інтернованих, затриманих чи яким-небудь іншим чином позбавлених свободи в результаті ситуації, зазначеної у статті 1, не повинно завдаватися шкоди шляхом якоїсь невинуватеної дії або бездіяльності. Відповідно забороняється піддавати осіб, зазначених у цій статті, жодній медичній процедурі, яка не вимагається за станом здоров'я зазначеної особи й не відповідає загальноприйнятим медичним нормам, що застосовуються за аналогічних, з медичної точки зору, обставин до громадян сторони, що проводить цю процедуру, які не позбавлені свободи в якій би то не було формі.

Відповідно до ч. 2 ст. 11 ДП I, забороняється піддавати таких осіб, навіть за їх згодою:

- a) фізичним каліцтвам;
- b) медичним чи науковим експериментам;
- c) видаленню тканин чи органів для пересадки; за винятком тих випадків, коли такі дії є виправданими згідно з умовами, передбаченими пунктом 1.

Відповідно до ст. 48 ДП I, для забезпечення поваги й захисту цивільного населення та цивільних об'єктів сторони, що перебувають у конфлікті, повинні завжди розрізняти цивільне населення й комбатантів, а також цивільні й військові об'єкти та відповідно спрямовувати свої дії тільки проти військових об'єктів.

Згідно з ч. 1 ст. 4 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 (далі – Четверта Женевська Конвенція), особами, що перебувають під захистом цієї Конвенції, є ті, хто в будь-який момент та за будь-яких обставин опиняються, у разі конфлікту чи окупації, під владою сторони конфлікту або окупаційної держави, громадянами яких вони не є.

Відповідно до ч. 1 ст. 27 Четвертої Женевської Конвенції, особи що перебувають під захистом, мають право за будь-яких обставин, на особисту повагу, повагу до своєї честі, права на сім'ю, їхніх релігійних переконань та обрядів, звичок та звичаїв. До них завжди слід ставитися гуманно й захищати їх, зокрема, від будь-якого акту насильства чи залякування, від образ та цікавості натовпу.

Відповідно до ч. 4 ст. 27 Четвертої Женевської Конвенції, сторони конфлікту повинні застосовувати до осіб, що перебувають під захистом, таких заходів контролю чи безпеки, які будуть визнані за необхідні під час ведення війни.

Відповідно до ст. 29 Четвертої Женевської Конвенції, сторона конфлікту, під владою якої є особи, що перебувають під захистом, відповідає за поведження своїх представників із цими особами, причому це не знімає особистої відповідальності з таких представників.

Відповідно до ст. 31 Четвертої Женевської Конвенції, жодний примус фізичного чи морального порядку не може застосовуватися до осіб, які перебувають під захистом, зокрема з метою отримання від них або від третіх осіб якихось відомостей.

Крім того, ст. 32 Четвертої Женевської Конвенції визначає, що високі Договірні Сторони спеціально дають згоду на те, що їм забороняється застосування будь-яких заходів, які можуть завдати фізичних страждань або призвести до знищення осіб, що перебувають під захистом, які є під їхньою владою. Ця заборона поширюється не лише на вбивства, тортури, тілесні покарання, калічення та медичні чи наукові дослідження, які не викликані потребою лікування особи, що перебуває під захистом, а й на будь-яке інше brutальне поведження з боку як цивільних, так і військових властей.

Відповідно до ч. 1, 2 ст. 33 Четвертої Женевської Конвенції, жодну особу, що перебуває під захистом, не може бути покарано за правопорушення, якого вона не вчинила особисто. Колективні покарання, так само як і будь-які залякування чи терор, забороняються.

Згідно з положеннями ст. 147 Четвертої Женевської Конвенції, до серйозних порушень, серед іншого, належать тортури, нелюдяне поведження, яке умисно спричиняє великі страждання чи серйозні травми тілу чи здоров'ю, нелегальне ув'язнення особи, що перебуває під захистом.

Як вбачається з положень ст. 48 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних

конфліктів від 08.06.1977 (далі – ДП 1) для забезпечення поваги й захисту цивільного населення та цивільних об'єктів сторони, що перебувають у конфлікті, повинні завжди розрізняти цивільне населення й комбатантів, а також цивільні й воєнні об'єкти та відповідно спрямовувати свої дії тільки проти воєнних об'єктів.

Відповідно до ч. 1 ст. 51 ДП I, цивільне населення й окремі цивільні особи користуються загальним захистом від небезпек, що виникають у зв'язку з воєнними операціями.

Відповідно до ч. 2 ст. 75 ДП I, заборонені й будуть залишатися забороненими в будь-який час і в будь-якому місці такі дії, незалежно від того, чиняться вони представниками цивільних чи воєнних органів:

а) насильство над життям, здоров'ям і фізичним та психічним станом осіб, зокрема:

а.2) катування всіх видів - фізичні чи психічні;

а.3) тілесні покарання;

а.4) каліцтво;

б) знущання над людською гідністю, зокрема, принижуюче й образливе поводження, примус до проституції чи непристойне посягання в будь-якій його формі;

е) погрози вчинити будь-яку з вищезазначених дій.

Відповідно до п.п. «іі», «віі», ч. 2 (а), ст. 8 Римського статуту Міжнародного кримінального суду **катування або нелюдське поводження**, незаконна депортація або переміщення чи **незаконне позбавлення волі** є воєнними злочинами.

Таким чином, з 24.02.2024 збройні формування російської федерації - регулярні з'єднання і підрозділи, підпорядковані міністерству оборони російської федерації, підрозділи та спеціальні формування, підпорядковані іншим силовим відомствам російської федерації, їхні радники, інструктори та іррегулярні незаконні збройні формування, озброєні банди та групи найманців, створені, підпорядковані, керовані та фінансовані російською федерацією, а також за допомогою окупаційної адміністрації російської федерації (надалі – збройні формування рф), здійснювали військову агресію - наступ з території тимчасово окупованої АР Крим в напрямку Херсонської та Миколаївської областей.

У складі зазначених збройних формувань рф, станом на 24.02.2022 проходив військову службу на посаді командира відділення 2 розвідувального взводу, 1 розвідувальної роти, 205-ї окремої мотострілецької козачої бригади (ВЧ 74814, м. Будьонівск, Ставропольський край), яка входить до складу 49-ї загальновійськової армії Південного військового округу Сухопутних військ рф (далі – 205 окрема мотострілецька козача бригада, 205 омкб) громадянин рф – **Кушхов Аліхан Арсенович** (з метою конспірації використовував позивний «Аліхан»), який усвідомлюючи суспільно небезпечний характер свого діяння, передбачаючи його суспільно небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, діючи умисно, протиправно, з єдиною метою отримання інформації на користь окупаційних військ, за попередньою змовою із невстановленими на цей час

військовослужбовцями збройних формувань рф, вчинив злочини за наступних обставин.

Так, в ході активних бойових дій, збройні формування рф рухались у напрямку міста Миколаєва та забезпечували подолання супротиву військ України на території Миколаївської області.

За результатами військових дій, в період з 20.03.2022 до 11.11.2022 військовослужбовці зс рф здійснювали незаконну окупацію села Павлівка Снігурівської міської територіальної громади Баштанського району Миколаївської області.

Військовослужбовці зс рф, починаючи з 20.03.2022 до 11.11.2022, повністю контролювали територію села Павлівка Снігурівської міської територіальної громади Баштанського району Миколаївської області, де розміщували військову техніку, безперешкодно пересувалися вулицями, користувалися майном місцевих жителів, діючи з єдиною метою отримання інформації на користь окупаційних військ, спілкувалися з ними, залякували їх та погрожували фізичною розправою, контролювали їх переміщення в межах населеного пункту, проводили рейди по домоволодіннях та інших цивільних приміщеннях, де на той час проживали місцеві жителі, серед яких мешканець села громадянин України Кравець Юрій Вікторович.

Так, приблизно о 15 годині 00 хвилин 04.08.2022, більш точного часу в ході досудового розслідування встановити не представилось можливим, військовослужбовець зс рф **Кушхов А.А.** разом з іншими невстановленими в ході досудового розслідування військовослужбовцями зс рф за попередньою змовою, діючи з єдиною метою отримання інформації на користь окупаційних військ, прибув за місцем проживання цивільного мешканця с. Павлівка **Кравця Юрія Вікторовича**, за адресою: вул. Дмитра Волонтирця, 47, с. Павлівка Баштанського району Миколаївської області, де на той час перебував останній, який був одягнутий у цивільний одяг, причетності до ЗС України та інших військових формувань не мав, участі в активних бойових діях не брав, а отже перебував під захистом «Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни» та інших законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, про що Кушхову А.А. та іншим було достеменно відомо.

Надалі Кушхов А.А. разом з іншими невстановленими в ході досудового розслідування військовослужбовцями зс рф підійшов до воріт домоволодіння, де покликав Кравця Ю.В., який почувши зупинку автомобіля біля його домоволодіння вийшов з будинку перевірити хто це приїхав, та наказав проїхати з ними. Усвідомлюючи можливість реальної загрози для життя та здоров'я, потерпілий підкорився наказу Кушхова А.А., та проти своєї волі, одягнувся та вийшов у двір й сів на переднє пасажирське сидіння салону автомобіля марки «ВАЗ» моделі «2106».

Після цього, Кушхов А.А. сів за кермо вищевказаного автомобіля, а інші невстановлені в ході досудового розслідування військовослужбовці зс рф сіли на задній ряд вищевказаного автомобіля, й вирушили до адміністративної будівлі відділення поліції № 2 Баштанського районного відділення поліції за адресою:

вул. Незалежності (колишня вул. Суворова), буд. 13, місто Снігурівка Баштанського району, Миколаївської області.

Після прибуття за вказаною адресою, потерпілого помістили до камери, де утримували в нелюдських умовах (у непристосованій камері без ліжка, в антисанітарних умовах, тобто без туалету, без доступу до їжі та води) впродовж періоду з 04.08.2022 до 10.08.2022, тобто 6 днів.

Окрім того, під час незаконного позбавлення волі потерпілого, продовжуючи діяти з єдиною метою отримання інформації на користь окупаційних військ, діючи за попередньою змовою групою осіб із іншими невстановленими на цей час досудовим розслідуванням військовослужбовцями збройних формувань рф, 04.08.2022, більш точного часу досудовим розслідування встановити не представилось можливим, **Кушхов А.А.**, зайшов до однієї з кімнат (камер) відділення поліції № 2 Баштанського районного відділення поліції, де на той час утримувався потерпілий Кравець Ю.В., й наказав потерпілому разом з ним прямувати до іншого приміщення.

Зайшовши в інше приміщення, де вже знаходився інший невстановлений військовослужбовець зс рф, Кушхов А.А. наказав Кравцю Ю.В. сісти на стілець й розуміючи, що перед ним перебуває особа, яка у відповідності до норм міжнародного гуманітарного права є цивільною особою, захищена Женевськими конвенціями та додатковими протоколами до них, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, в присутності іншого невстановленого військовослужбовця зс рф, використовуючи надумані приводи (встановлення осіб з числа місцевих мешканців, які приймали участь в проведенні АТО, чи мають проукраїнські настрої, або ж передають інформацію ЗСУ про переміщення підрозділів зс рф тощо), почав вимагати від останнього надати інформацію, а не отримавши очікувану відповідь наніс численні удари, точної кількості встановити не представилось можливим, батою в область спини Кравця Ю.В., гумовим кийком (палицею) в область спини, рук та ніг, і металевим прутом не менше десяти ударів в область спини, тим самим завдавши Кравцю Ю.В. фізичних страждань.

Окрім того, продовжуючи діяти з єдиною метою отримання інформації на користь окупаційних військ, 07.08.2022 в денний період часу, більш точного часу в ході досудового розслідування встановити не представилось можливим, Кушхов А.А. зайшов до однієї з кімнат (камер) відділення поліції № 2 Баштанського районного відділення поліції, де на той час утримувався потерпілий Кравець Ю.В., й наказав потерпілому разом з ним прямувати до іншого приміщення.

Зайшовши в інше приміщення де вже знаходився інший невстановлений військовослужбовець зс рф, Кушхов А.А. наказав Кравцю Ю.В. сісти на стілець й розуміючи, що перед ним перебуває особа, яка у відповідності до норм міжнародного гуманітарного права є цивільною особою, захищена Женевськими конвенціями та додатковими протоколами до них, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій дав Кравцю Ю.В. у руки 2 оголених дроти, які були підключені до магнето, який є спеціалізованим генератором (тип

генератора, який створює електричний струм за допомогою обертання магнітного поля навколо котушки, або навпаки) змінного струму на постійних магнітах, який використовується в системах запалювання, та наказав потерпілому тримати їх обома руками, по одному в кожній.

В подальшому Кушхов А.А. повідомив потерпілому Кравцю Ю.В., що зараз буде задавати питання, зокрема щодо встановлення осіб з числа місцевих мешканців, які приймали участь в проведенні АТО, чи мають проукраїнські настрої, або ж передають інформацію ЗСУ про переміщення підрозділів зс рф тощо, на які останній мав надати моментальну відповідь та в разі мінімальної паузи, Кушхов А.А. буде механічно подавати напругу за допомогою використання магнето. Після чого, не отримавши очікувану відповідь, Кушхов А.А. декілька разів, за допомогою механічних рухів ручки спеціального приладу магнето надав напругу на оголені дроти, в результаті яких потерпілий Кравець Ю.В. отримав електротравму, яка є тілесним ушкодженням, спричиненим проходженням електричного струму через тіло, тим самим здійснюючи його катування, тобто вчинив дії, які виразились у **жорстокому поводженні з цивільним населенням**, тобто порушив вимоги ч. 1 ст. 27, ст. ст. 31, 32, ч. 1 ст. 33 Четвертої Женевської конвенції та підпункту «а. 2» пункту «а» ч. 2 ст. 75 ДП 1, що згідно п. «ii» ч. 2 (а) ст. 8 Римського статуту Міжнародного кримінального суду є воєнним злочином.

Таким чином, Кушхов А.А. за попередньою змовою з невстановленими військовослужбовцями зс рф, впродовж періоду з 04.08.2022 до 10.08.2022 **незаконно позбавили волі** Кравця Ю.В., тобто порушили вимоги ч. 4 ст. 27, ч. ч. 1 - 3 ст. 78, ст. ст. 79, 147 Четвертої Женевської Конвенції, що відповідно до п. «vii» ч. 2 (а), ст. 8 Римського статуту Міжнародного кримінального суду є воєнним злочином. Крім того, продовжуючи свої протиправні дії, під час незаконного позбавлення волі, потерпілого Кравця Ю.В. утримували в нелюдських умовах (у непристосованій камері без ліжка, в антисанітарних умовах, тобто без туалету, без доступу до їжі та води), тобто вчинили відносно нього **нелюдське поводження**, тобто вчинили дії, які виразились у **жорстокому поводженні з цивільним населенням**, чим порушили вимоги ч. 1 ст. 27, ст. ст. 31, 32, ч. 1 ст. 33, 147 Четвертої Женевської конвенції, та пункту «b» ч. 2 ст. 75 ДП 1, що відповідно до п. «ii» ч. 2 (а), ст. 8 Римського статуту Міжнародного кримінального суду є воєнним злочином.

Правова кваліфікація кримінального правопорушення, у вчиненні якого підозрюється особа, із зазначенням статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність:

За такого, **Кушхов Аліхан Арсенович** обґрунтовано підозрюється у жорстокому поводженні з цивільним населенням та іншому порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчинені за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених **ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України.**

Слідчий у кримінальному провадженні -
 Старший слідчий відділу розслідування
 злочинів вчинених в умовах збройного конфлікту
 СУ ГУНП в Миколаївській області
 старший лейтенант поліції

Владислав МИХАЙЛЕНКО

«ПОГОДЖЕНО»

Старший групи прокурорів
 у кримінальному провадженні
 № 1202515000000402 –
 прокурор відділу протидії
 злочинам, вчиненим в
 умовах збройного конфлікту,
 обласної прокуратури

Андрій ТИЩЕНКО

Підозрюваний _____

(підпис, ініціали, прізвище)

« ___ » год. « ___ » хв. « ___ » _____ 202__ року

Окрім того, підозрюваному роз'яснені його процесуальні права та обов'язки, передбачені ст.42 КПК України, а саме що він має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

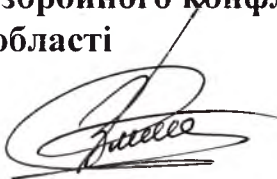
Права та обов'язки підозрюваного мені повідомлені, їх зміст роз'яснений та зрозумілий. Пам'ятку про процесуальні права та обов'язки підозрюваного отримав о «__» год. «__» хвилин «__» _____ 202__ року.

Підозрюваний _____

(підпис, ініціали, прізвище)

Права підозрюваного роз'яснив, пам'ятку вручив:

**Слідчий у кримінальному провадженні -
Старший слідчий відділу розслідування
злочинів вчинених в умовах збройного конфлікту
СУ ГУНП в Миколаївській області
старший лейтенант поліції**

Владислав МИХАЙЛЕНКО